

عنوان مقاله:

تاثیر انواع کودهای آلی و تاریخ های مختلف کاشت بر عملکرد و اجزاء عملکرد گل و دانه همیشه بهار (*Calendula officinalis L.*)

محل انتشار:

فصلنامه بوم شناسی کشاورزی، دوره 6، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

پرویز رضوانی مقدم - دانشگاه فردوسی مشهد

مسعود اکبرآبادی - دانشگاه فردوسی مشهد

فاطمه حسن زاده اول - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

به منظور تعیین کود آلی مناسب جهت حذف استفاده از کودهای شیمیایی و تاریخ مناسب کاشت در گیاه همیشه بهار (*Calendula officinalis L.*) آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی در مشهد در سال زراعی ۸۶-۱۳۸۵ در قالب طرح اسپلیت پلات بر پایه بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. فاکتور اصلی شامل سطوح مختلف کودی در چهار سطح (نیترژن به میزان ۵۰ کیلوگرم در هکتار، کود گاوی به میزان ۴۰ تن در هکتار، کود کمپوست به میزان ۲۰ تن در هکتار و کود مرغی به میزان ۱۰ تن در هکتار) به همراه شاهد (بدون کود) و فاکتور فرعی شامل تاریخ کاشت گیاه همیشه بهار، در سه سطح (۲۱ فروردین، ۱۱ اردیبهشت و ۳۱ اردیبهشت ماه) بود. نتایج نشان داد که مدت زمان دوره سبز شدن تا غنچه دهی، غنچه دهی تا گل دهی و گل دهی تا رسیدن به طور معنی داری با تاخیر در کاشت کاهش یافت. با تاخیر در کاشت، ارتفاع بوته و وزن خشک تک بوته نیز به دلیل کاهش طول دوره رشد رویشی کاهش پیدا کرد. انواع کودها تاثیر معنی داری بر مراحل نمو و صفات مورفولوژیک همیشه بهار نداشتند. بین تیمارهای کودی، کود نیترژن و کود مرغی نسبت به سایر تیمارهای کودی (بدون کود، کود گاوی و کود کمپوست) به طور معنی داری ($p < 0.05$) تعداد کاپیتول در واحد سطح، عملکرد کاپیتول در واحد سطح، عملکرد گلبرگ در واحد سطح و عملکرد دانه در واحد سطح بالاتری داشتند؛ بنابراین کود مرغی می تواند جایگزین مناسبی برای کود شیمیایی در کشت گیاه دارویی همیشه بهار باشد. تاریخ های مختلف کاشت تاثیر معنی داری بر اکثر صفات اندازه گیری شده اجزاء عملکرد کاپیتول و دانه نشان دادند، بدین ترتیب که تمامی این صفات در تاریخ کاشت ۲۱ فروردین و ۱۱ اردیبهشت بیشتر از تاریخ کاشت ۳۱ اردیبهشت بودند.

کلمات کلیدی:

شاخص برداشت کاپیتول، کمپوست، کود دامی، نیترژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803302>

